

μος 1, ἀργητός Α1β, ἄργιρος, ἀργοκίνητος, ἀργοπερπάτητος, ἀργοπόρευτος, ἀργοπορινός, ἀργοποριστής, ἀργοπόρος, ἀργός Α2, ἀργοσάλευτος, ἀργόσης, ἀργοστόλιστος 2, ἀργόσυρτος, ἀργοχέρης, ὀκνογάιδουρο, ὀκνός.

γοργοπόδης ἐπιθ. Δ. Σάρρ., Εὐριπ. Ἰφιγ. Τ. στ. 32 - 33.

Ἐκ τοῦ ἐπιθ. γοργός καὶ τοῦ οὐσ. πόδι.

Γοργοπόδαρος, τὸ ὅπ. βλ.: Ποίημ.

Ἔτσι τὸν λέν,

γιατ' εἶναι γοργοπόδης σὰ νὰ ἔχε φτερά.

Συνών. βλ. εἰς λ. γοργόποδαρος.

γοργοπορῶ Λεξ. Δημητρ.

Ἐξ ἁμαρτ. ἐπιθ. γοργόπορος, σχηματισθὲν κατ' ἐδρασιν τοῦ πεζοπόρος.

Πορεύομαι γοργά, ἐν σπουδῇ.

γοργογῶρ λέξ. ὀνοματοπ. Θράκ.

Ἐκ τοῦ φθόγγου γορ-γῶρ.

Ἐπὶ τῆς φωνῆς τοῦ πτηνοῦ γοργονάκι, τὸ ὅπ. βλ.: Γοργογῶρ τὸ γοργονάκι.

γοργορεύω ἁμαρτ. Μετοχ. γοργουρεμένος Ρόδ.

Ἐκ τοῦ ἐπιθ. γοργός.

Ὁ ἐπειγόμενος, ὁ βιαστικός: Ἄσμ.

Σηκώνεται κ' ἡ μάνα του, γοργοῦ, γοργουρεμένη, καὶ βρίσκει τὴν πιστόλα του ἔς τὸ γαῖμα βουτηγμένη. Σηκώνεται κὶ ἀφέντης του, γοργοῦ, γοργουρεμένος, καὶ βρίσκει τὸ Μπραῆμ-Πασᾶ ἔς τὸ γαῖμα βουτηγμένο.

γοργορίζω Χίος — Λεξ. Βλαστ. 336.

Ἐκ τοῦ ἐπιθ. γοργός κατὰ τὰ ρ. εἰς -ίζω.

Κάμνω τινὰ νὰ βαδίσῃ μὲ γοργὸν βῆμα, νὰ τρέξῃ ἐνθ' ἄν.: Ἐγοργορίσαμεν τὰ ζῶα Χίος.

γοργόρραφτος ἐπιθ. ἐνιαχ. γοργόρραφτους Λέσβ.

Ἐκ τοῦ ρ. γοργόρραφτω.

Ὁ ραφθεὶς ταχέως.

γοργορράφτω Κρήτ.

Ἐκ τοῦ ἐπιρρ. γοργά καὶ τοῦ ρ. ράφτω, διὰ τὸ ὅπ. βλ. ράβω.

Ράπτω ταχέως.

γοργορρέματος ἐπιθ. Χ. Χρηστοβασ., Οἱ δύο Κωνστ., 111 Π. Ζερβ., Τραγούδ. Μύλ., 4 — Λεξ. Δημητρ.

Ἐκ τοῦ ἐπιθ. γοργός καὶ τοῦ οὐσ. ρέμα.

Ὁ ἔχων ταχὺ ρεῦμα ἐνθ' ἄν.: Ποίημ.

Τὸ αἷμα...

πῶτρεχε τὸν κατήφορο καὶ γέγονταν ποτάμια,

ποτάμια γοργορρέματα κὶ ἀφροστεφανωμένα

Χ. Χρηστοβασ., ἐνθ' ἄν.

Μέσ' ἔς τ' αὐλάκρια τὸ νερὸ | γοργορρέματο κυλάει

Π. Ζερβ., ἐνθ' ἄν.

γοργός ἐπιθ. σύννηθ. καὶ Πόντ. (Κερασ. Οἶν. κ.ά.) γοργός σύννηθ. βορ. ἰδιωμ. Πελοπν. (Ἀρχαδ. Βούρβουρ. Γαργαλ. Γορτυν. Δίβρ. Λάστ. κ.ά.) γοργὸ Τσακων. (Μέλαν.) ὀρ-

γός Νάξ. (Ἀπύρανθ.) βοργός Μακεδ. (Πάγγ.) βοργός Μακεδ. (Βογατσ. Βόιον Καστορ.) ἀβοργός Θράκ. (Κομοτ.) ἔργός Νάξ. (Ἀπύρανθ.)

Τὸ ἀρχ. ἐπιθ. γοργός. Ὁ τύπ. γοργός καὶ Βυζαντ. Βλ. Σπαν. στ. 579 - 580 (ἐκδ. Wagner, σ. 23) «βλέπε πτωχὸν καὶ πένητα μὴν τὸν περιφρονήσης, | ὅτι ὁ χρόνος ὡς τροχὸς γοργός ὑπογυρίζει».

Α) Ἐπιθετ. 1) Τραχύς, γρήγορος, εὐκίνητος σύννηθ. καὶ Πόντ. (Κερασ. Οἶν. κ.ά.) Τσακων. (Μέλαν.): Γοργός ἀνθρωπος, γοργὸ παιδί, — κορίτσι. Εἶναι γοργός ἔς τὴ δουλειά του σύννηθ. Βοργός ἔς τὸ περπάτημα Μακεδ. (Καστορ.) Ἀλον-γουν βοργὸ Μακεδ. (Βογατσ.) Μὲ δώδεκα γοργότατα καράβια Δ. Σάρρ., Εὐριπ. Ἰφιγ. ἐν Αὐλ. 292. || Φρ. Γοργός θάνατος νὰ σὲ πιάσῃ! (ἀρά) Ἦπ. (Δρόβιαν.) || Γνωμ.

Βαθεῖα βροντή, | γοργὸ νερὸ

(ὅτι μετὰ ἀπὸ ὑπόκωφον βροντὴν ἀναμένεται συνήθως σύντομος βροχή) Ζάκ.

Τὸ ὁμορφο καὶ τὸ γοργὸ | ποτὲ δὲν πᾶν μαζὶ τὰ δυὸ (ἡ καλὴ ἐργασία δὲν πρέπει νὰ γίνεται βεβιασμένως) Πελοπν. (Μάν.) || Ἄσμ.

Χελιδονάκι μου ὀργό, | βασανισμένο πού 'μαι 'γώ, ὀργὸ σὲ πέθω κὶ ἄωμε, | ὀργὸ νὰ 'ρθῇς καὶ χάνομαι Νάξ. (Ἀπύρανθ.)

Στέλνον τό 'να, στέλνον τ' ἄλλον, | τοῦ βοργὸ τοῦ χιλι-δόνι,

νὰ μὴ φέρῃ τὴν πυρδίκι, | τὴν πυρδίκι π' ἀγαποῦσα Μακεδ. (Βογατσ.)

Ὦρα καλὴ σ', ἀφέντη μου, γοργὸ τὸ κίνημά σου (κίνημα = ἐκκίνησις) Ἦπ.

Ὦς τρέχει τοῦ γοργὸ νερὸ ἔς τὴ γῆ, κὶ δὲν γροικεῖται, ἔτσι νὰ πάῃ τοῦ αἵμα του ὅπ' ἀγαπᾷ κὶ ἀρνεῖται Θράκ. (Αἶν.)

Χελιδόνι μου γοργό, | πού 'ρχεσ' ἀπ' τὴν ἔρημο, τί καλὰ μᾶς ἤφερες | — Τὴν ὑγεία καὶ τὴ χαρὰ Πελοπν. (Γαργαλ.) || Ποίημ.

Τόνη βλέπω! Τοῦ προβαίνουν | ἄλλα φάσματα γοργά, πού ἀκατάπανστα πληθαίνουν | σφόδρα καὶ εἶναι Ἑλλη-νικά

Δ. Σολωμ., 75.

Κ' ἐκλείνα ἔς τὴν καρδιά μου μὴν ἀκτίνα, πού 'λαμπε κ' ἔσβηνε γοργὴ μπροστά μου ἀπὸ τὰ θεῖα κάλλη της ἐκεῖνα

Α. Προβελ., Ποιήμ., 5. Ἡ σημ. καὶ Βυζαντ. Βλ. Προκόπ., 3,96,12 «ἐπινοεῖν δὲ ὅ,τι ἂν βούλοιτο γοργός μάλιστα» καὶ Γλυκᾶ, Στίχ. 363 «τοῦτο τὸ ἀνάβα τὸ γοργὸν ἔχει καὶ ὀξὺν κατὰβαν» καὶ Σπανέα, ἐνθ' ἄν. Πβ. καὶ Ἡσύχ. εἰς λ. Συνών. ἀλαφροπάτης 2, ἀλαφροπόδαρος, ἀνάφτερος, ἀνεμοκυκλοπόδης, ἀνεμοσουρισμένος (βλ. εἰς λ. ἀνεμοσουριάζω), ἀνοιχτοπάτης, ἄξιος 4, γοργοπόδαρος, γοργοπόδης, γρήγορος, σαῖνι, σβέλτος, φτεροπόδαρος, φτεροπόδης, ἀντίθ. ἀγάλλιος, ἀναργος, ἀράθυμος 1, ἀργητός Α1β, ἄργιρος, ἀργοκίνητος, ἀργοπερπάτητος, ἀργοπόρευτος, ἀργοπορινός, ἀργοποριστής, ἀργόπορος, ἀργός Α2, ἀργοσάλευτος, ἀργόσης, ἀργοστόλιστος 2, ἀργόσυρτος, ὀκνογάιδουρο, ὀκνός. β) Μεταφ., εὐστροφος, ὀξὺς λόγ. σύννηθ.: Γοργὸν βλέμμα, - πνεῦμα Λεξ. Πρω. γ) Ἐπιρρηματ. κατὰ γενικ., ἐνωρὶς Πόντ. (Οἶν.) Ρόδ.: Φρ. Διὰ γοργοῦ (λίαν ταχέως, συντόμως) Οἶν. Καὶ κατ' αἰτιατ.,

